

Ministerstwo Sprawiedliwości

Sekretarz Stanu
Arkadiusz Myrcha

BK-VII.0520.342.2026
Warszawa, 27 lipca 2026 r.

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na zapytanie nr **3577** Pana Posła Norberta Pietrykowskiego w sprawie *aresztowania redaktora Leszka Kraskowskiego*, uprzejmie przedstawiam stanowisko Ministra Sprawiedliwości przygotowane wspólnie z Prokuraturą Krajową.

Ad 1 i 2

Postępowanie 3041-1.Ds.113.2026 Prokuratury Okręgowej w Warszawie zostało w dniu 10 czerwca 2026 roku przejęte do dalszego prowadzenia z Prokuratury Rejonowej w Piasecznie, gdzie było prowadzone pod sygnaturą 4309-5.Ds.869.2026. Zatrzymanie podejrzanego Leszka K. miało miejsce w dniu 6 czerwca 2026 roku o godzinie 19.40. Został on pouczone o fakcie zatrzymania, a także o przysługujących mu prawach, w tym prawie do kontaktu z adwokatem.

Podejrzany oświadczył, że nie będzie składał do sądu zażalenia na zasadność, legalność i prawidłowość zatrzymania, jak również, że nie ma uwag co do sposobu i przyczyny zatrzymania, zażądał kontaktu z adwokatem Łukaszem Pawelskim, jednak w protokole zatrzymania brak jest adnotacji o jego powiadomieniu o zatrzymaniu.

Podnieść jednak należy, że zatrzymany nie podał danych kontaktowych adwokata, w tym jego numeru telefonicznego. Ponadto zatrzymanemu zaproponowano pomoc psychologiczno-medyczną, której odmówił.

W dniu 8 czerwca 2026 roku prokurator referent podjął nieudaną próbę nawiązania kontaktu z adw. Łukaszem Pawelskim, telefonując pod numer wskazany na stronie internetowej. Tego samego dnia o godz. 14.23 w Prokuraturze Rejonowej w Piasecznie Leszek K. został przesłuchany przez prokuratora w związku z ogłoszeniem postanowienia o przedstawieniu zarzutów popełnienia przestępstw.

W dniu 9 czerwca 2026 roku prokurator skierował do Sądu Rejonowego w Piasecznie wniosek o wyznaczenie podejrzanemu Leszkowi K. obrońcy z urzędu, wobec powyższych wątpliwości w zakresie poczytalności podejrzanego.

W tym samym dniu prokurator skierował do Sądu Rejonowego w Piasecznie wniosek o zastosowanie wobec podejrzanego Leszka K. środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy, który tego samego dnia został uwzględniony. Leszek K. został przyjęty do Aresztu Śledczego w Grójcu w dniu 9 czerwca 2026 r. i tego samego dnia został przetransportowany do Aresztu Śledczego w Warszawie-Białołęce. Podnieść należy, że w dniu 3 lipca 2026 roku zmieniono zastosowany środek zapobiegawczy na środki nie izolacyjne i dlatego w dniu 7 lipca 2026 roku Sąd Okręgowy w Warszawie pozostawił bez rozpoznania zażalenie obrońców na zastosowanie tymczasowego aresztowania.

W dniu 11 czerwca 2026 roku prokurator uwzględnił wniosek obrońcy z dnia 10 czerwca 2026 roku i wyraził zgodę na jednorazowe widzenie adw. Łukasza Pawelskiego i adw. Adama Janusa (wówczas substytutowi pierwszego z wymienionych) z podejrzanym, a w dniu 12 czerwca 2026 roku prokurator udostępnił pierwszemu z obrońców akta sprawy w formie elektronicznej.

Z uzyskanych od Dyrektora Aresztu Śledczego w Warszawie- Białołęce informacji na temat widzeń tymczasowo aresztowanego z pełnomocnikiem wynika, że w dniu 12 czerwca 2026 r. w godzinach porannych do jednostki zgłosił się w celu odbycia widzenia ze swoim klientem pełnomocnik pana Leszka K. Z uwagi na liczbę osadzonych przebywających w jednostce penitencjarnej, jak również warunki lokalowe, od dnia 2 grudnia 2024 r. funkcjonuje wypracowana z Naczelną Radą Adwokacką formuła, zgodnie z którą widzenia z obrońcami odbywają się po uprzednim telefonicznym uzgodnieniu terminu widzenia. Powyższe ma na celu ułatwienie pełnomocnikom wykonywania obowiązków zawodowych. Szczegółowe informacje dotyczące sposobu realizacji widzeń osadzonych z obrońcami zamieszczone są na stronie internetowej Aresztu Śledczego w Warszawie-Białołęce.

Pełnomocnik osadzonego przybył do jednostki penitencjarnej bez zachowania powyższej procedury. Mimo tego administracja jednostki dołożyła wszelkich starań, aby widzenie tego dnia zostało zrealizowane. Widzenie odbyło się w godz. 10.25 – 14.55.

Kolejne widzenia Pana Leszka K. z pełnomocnikiem odbyły się w dniach 22 czerwca 2026 r. (w godz. 13.30 – 14.55) i 2 lipca 2026 r. (w godz. 11.20 – 14.30) zgodnie z opisaną powyżej procedurą po uprzednim uzgodnieniu terminu widzenia. Pan Leszek K. został zwolniony z Aresztu Śledczego w Warszawie-Białołęce w dniu 3 lipca 2026 r.

Ad 3

Kodeks postępowania karnego zawiera regulacje zapewniające ochronę tajemnicy dziennikarskiej także w sytuacji przeszukania komputera i telefonu komórkowego dziennikarza.

W doktrynie prawa karnego wskazuje się, że „przechwycenie informacji „na żywo” odbywa się na podstawie przepisów dotyczących kontroli i utrwalania rozmów, natomiast dostęp do informacji przechowywanych następuje na podstawie przepisów o przeszukaniu (M. Kusak, *Dostęp do danych elektronicznych dotyczących treści w postępowaniu karnym – wyzwanie krajowe i międzynarodowe*, GSP 2024/2, s. 77–78) (K.

Eichstaedt [w:] *Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany*, red. D. Świecki, Gdańsk 2026, art. 219). Wskazać również należy, że zgodnie z art. 236a k.p.k. „Przepisy rozdziału niniejszego (rozdziału 25 k.p.k. – uwaga MS) stosuje się odpowiednio do dysponenta i użytkownika urządzenia zawierającego dane informatyczne lub systemu informatycznego, w zakresie danych przechowywanych w tym urządzeniu lub systemie albo na nośniku znajdującym się w jego dyspozycji lub użytkowaniu, w tym korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną”.

Zgodnie z art. 226 k.p.k., dotyczącym problematyki przeszukania, „W kwestii wykorzystania dokumentów zawierających informacje niejawne lub tajemnicę zawodową, jako dowodów w postępowaniu karnym, stosuje się odpowiednio zakazy i ograniczenia określone w art. 178-181”.

Do tajemnicy dziennikarskiej odnoszą się § 2-5 art. 180, które mają następujące brzmienie: Art. 180 § 2. Osoby obowiązane do zachowania tajemnicy notarialnej, adwokackiej, radcy prawnego, doradcy podatkowego, lekarskiej, **dziennikarskiej** lub statystycznej oraz tajemnicy Prokuratury Generalnej, mogą być przesłuchiwane co do faktów objętych tą tajemnicą tylko wtedy, gdy jest to niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości, a okoliczność nie może być ustalona na podstawie innego dowodu. W postępowaniu przygotowawczym w przedmiocie przesłuchania lub zezwolenia na przesłuchanie decyduje sąd, na posiedzeniu bez udziału stron, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od daty doręczenia wniosku prokuratora. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.

§ 3. Zwolnienie dziennikarza od obowiązku zachowania tajemnicy nie może dotyczyć danych umożliwiających identyfikację autora materiału prasowego, listu do redakcji lub innego materiału o tym charakterze, jak również identyfikację osób udzielających informacji opublikowanych lub przekazanych do opublikowania, jeżeli osoby te zastrzegły nieujawnianie powyższych danych.

§ 4. Przepisu § 3 nie stosuje się, jeżeli informacja dotyczy przestępstwa, o którym mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego.

§ 5. Odmowa przez dziennikarza ujawnienia danych, o których mowa w § 3, nie uchyla jego odpowiedzialności za przestępstwo, którego dopuścił się publikując informację.

Z powyższego wynika, że jeżeli uzyskane w wyniku przeszukania telefonu czy komputera dokumenty (dane) zawierają informacje stanowiące tajemnicę dziennikarską mogą być wykorzystane tylko wtedy, gdy jest to niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości, a dana okoliczność nie może być ustalona na podstawie innego dowodu. W postępowaniu przygotowawczym o wykorzystaniu jako dowodów, dokumentów zawierających tajemnicę dziennikarską decyduje sąd na wniosek prokuratora (art. 180 § 2 k.p.k.), zaś w postępowaniu sądowym – sąd z urzędu (art. 9 § 1 k.p.k.). Sąd orzeka postanowieniem, na które przysługuje zażalenie. (*J. Skorupka* (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz, wyd. 38, 2026, Legalis). We wniosku, o którym mowa w art. 180 § 2 w zw. z art. 226 k.p.k., prokurator powinien wykazać okoliczności będące przedmiotem postępowania przygotowawczego, które mają być ustalone na podstawie zabezpieczonych dokumentów. Mianowicie, że tych okoliczności nie można ustalić za pomocą innych dowodów oraz, że zezwolenie na wykorzystanie dokumentów zawierających tajemnicę zawodową jest niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości. Dopiero wtedy, sąd będzie miał możliwość oceny, czy wymienione we wniosku prokuratora dokumenty mogą pozwolić na ustalenie wskazanych przez niego okoliczności, czy jest to niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości, czy rzeczone okoliczności mogą być ustalone w inny sposób (*J. Skorupka* (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz, wyd. 38, 2026, Legalis). Jeżeli dokumenty zawierają informacje stanowiące tajemnicę dziennikarską, zwolnienie z tajemnicy nie może dotyczyć danych umożliwiających identyfikację autora materiału prasowego, listu do redakcji lub innego materiału o tym charakterze, jak również identyfikację osób udzielających informacji opublikowanych lub przekazanych do opublikowania, jeżeli osoby te zastrzegły nieujawnianie powyższych danych (art. 180 § 3 k.p.k.). Wymienionego ograniczenia nie stosuje się, jeżeli informacja dotyczy przestępstwa, o którym mowa w art. 240 k.k. (art. 180 § 4 k.p.k.). (*J. Skorupka* (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz, wyd. 38, 2026, Legalis).

Gdyby nie doszło do zwolnienia od obowiązku zachowania dyskrecji, dokumenty podlegają zwrotowi, natomiast w przypadku uchylenia zakazu odczytanie zajętych

dokumentów na rozprawie odbywa się z wyłączeniem jawności (K. Sychta [w:] *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, red. J. Zagrodnik, Warszawa 2024, art. 226).

Podkreślić należy, że na żadnym etapie procedowania w niniejszej sprawie podejrzany nie podnosił okoliczności, że zabezpieczone dyski, komputery i telefony komórkowe zawierają dane chronione tajemnicą dziennikarską. Czynności biegłego przeprowadzono jednak zgodnie z zasadą minimalnej ingerencji, wynikającą z potencjalnej ochrony tajemnicy dziennikarskiej oraz zgodnie z normami ISO/IEC 27037 (identyfikacja, gromadzenie, pozyskiwanie i zabezpieczanie dowodu cyfrowego), ISO/IEC 27041 (zapewnienie poprawności metody), ISO/IEC 27042 (analiza i interpretacja) i ISO/IEC 27043 (zasady prowadzenia badań). Zakres zapoznania ograniczono wyłącznie do danych technicznych (logi aktywności, metadane, artefakty systemowe), bez zapoznawania się z treścią komunikatów, dokumentów i materiałów mogących np. ujawniać źródła lub przedmiot pracy dziennikarskiej. Zabezpieczenie wykonano metodą kopii binarnej (bit-fot-bit) przy użyciu bloкера zapisu (programowego trybu read-only), a integralność potwierdzono sumami kontrolnymi (co najmniej SHA-256), wyliczonymi z nośnika źródłowego oraz z kopii bezpośrednio po akwizycji. Zgodność sum dowodzi, że kopia jest wierna, a nośnik oryginalny nie został zmodyfikowany. Wartości skrótów oraz numery seryjne nośników odnotowano w opiniach biegłego. Użyte narzędzia rejestrują wykonane operacje (log narzędzia, historia zapytań/eksportów, lista wygenerowanych artefaktów). Ślad ten pozwala odtworzyć, do jakich obiektów sięgnięto i wykazać, że były to artefakty techniczne, a nie treści merytoryczne. Dodatkowo podnieść należy, że zastosowana metodyka jest powtarzalna, co powoduje, że inny biegły, dysponując tą samą kopią i tym samym opisem procedury, uzyska ten sam zakres danych technicznych, nie sięgając do treści chronionej.

Zabezpieczony materiał zapisano na nośnikach dołączonych do opinii, umieszczonych w zabezpieczonych (zapieczętowanych) kopertach, przy czym zawartość nośników zaszyfrowano mechanizmem BitLocker (tryb XTS-AES-256). Szyfrowanie chroni poufność zabezpieczonego materiału na wypadek utraty lub nieuprawnionego dostępu fizycznego do nośnika w czasie przechowywania i transportu, a zapieczętowana koperta zapewnia

widoczność ewentualnej ingerencji i realizuje wymóg ciągłości nadzoru nad dowodem. Jest to środek proporcjonalny i zgodny z dobrą praktyką ochrony danych wrażliwych. Co istotne, szyfrowanie zastosowano do kontenera przechowującego kopie po wykonaniu i zweryfikowaniu sum kontrolnych, a zatem nie ingeruje ono w integralność samych danych dowodowych (skrótów pozostają niezmienione po odszyfrowaniu). Klucze deszyfrujące (hasło/parafraza oraz klucz odzyskiwania) przekazano w zabezpieczonych (zapieczętowanych, bezpiecznych) kopertach. Organ procesowy uzyskuje pełną i samodzielną możliwość odszyfrowania materiału niezależnie od biegłego, przy zachowaniu kontroli nad dostępem i weryfikowalności ewentualnej ingerencji (naruszenie pieczęci koperty).

Jednocześnie nadmienić należy, że zgodnie z uzyskaną informacją z Prokuratury Okręgowej w Warszawie, zabezpieczone urządzenia uznano za zbędne dla postępowania i zostaną one zwrócone osobom, u których je zatrzymano.

Z wyrazami szacunku
Arkadiusz Myrcha
Sekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/